

TÂM & THÂN

Ông Đông Diên Linh, năm nay 84 tuổi, được mệnh danh là "Trung Y sư cấp quốc bảo" (thầy thuốc Trung Y đẳng cấp quốc gia) từng dùng nó để cứu rất nhiều người.

EPOCH TIMES

Một chiêu có thể cứu được mạng?

Phương pháp cấp cứu CPR của Trung Y

ĐÔNG DIÊN LINH

Mọi người đều biết CPR là phương pháp cấp cứu hồi phục tim phổi của Tây Y, nhưng bạn có thể chưa biết, Trung Y cũng có "Phương pháp cấp cứu CPR". Ông Đông Diên Linh, năm nay 84 tuổi, được mệnh danh là "Trung Y sư cấp quốc bảo" (thầy thuốc Trung Y đẳng cấp quốc gia) từng dùng nó để cứu rất nhiều người. Trong bài viết này, ông đã kể về những trường hợp cấp cứu bằng phương pháp của Trung Y trong thời gian ngắn nhất.

Mấy năm trước, tôi được mời đến Hoa Kỳ để diễn thuyết; trên chuyến bay trở về Đài Loan, khi đang bay qua Thái Bình Dương thì thấy loa phát thanh thông báo: "Cần gấp nhân viên y tế, trên máy bay có một cô gái bị ngất xỉu; yêu cầu trợ giúp khẩn cấp." Sau khi nghe thấy, tôi vội vàng chạy tới hiện trường.

Đến nơi thấy cô gái đang bất tỉnh nhân sự; hai bác sĩ người Tây phương đang ở đó: một bác sĩ trẻ tuổi đang không biết xử trí ra sao, một người

Phương pháp cấp cứu của Trung Y đã được biết từ 2.000 năm trước.

khác đang tìm ông nghe khám bệnh và những đồ sơ cứu. Tôi tiến tới và nói "Let me try" (Để tôi thử), họ liền bước sang một bên.

Tôi lập tức chẩn đoán, bắt mạch cho cô gái, phát hiện mạch rất chìm, rất yếu, nhận định bị suy tim. Tôi bèn dùng phương pháp cấp cứu tay không, véo vào cơ ngực dưới nách bên trái, nhanh chóng véo mạnh 3 lần. Chưa đầy 5 giây, người đó tỉnh lại. Hai bác sĩ, cơ trưởng và tiếp viên đang theo dõi đều kinh ngạc.

Nhiều năm qua tôi luôn luôn mong muốn phổ biến phương pháp cấp cứu này của Trung Y ra thế giới. Tại sao? Nói chung, khi một người đột nhiên bị sốc và hôn mê, chúng ta sẽ đưa người đó đến bệnh viện càng sớm càng tốt; điều này tất nhiên là tốt. Nhưng có một vấn đề, khi bệnh viện lớn tiếp nhận bệnh nhân, họ phải tìm ra nguyên nhân thì mới tiến hành điều trị. Một người bạn của tôi đã tử vong trong quá trình chờ đợi kéo dài hai tiếng đồng hồ. Sau khi biết được, tôi cảm thấy rất tiếc. Nếu lúc đó có thể dùng phương pháp của Trung Y để

Tiếp theo trang 4

KARLYUKAV VIA FREEPIK.COM

Bệnh mất ngủ được điều trị từ gốc đem lại không chỉ giấc ngủ ngon

THE EPOCH TIMES

Theo lời Bác sĩ châm cứu Trung Y Trần Đức Thành, nhiều bệnh nhân gặp chứng mất ngủ đã tìm tới ông ở Manhattan sau khi những liệu pháp hành vi và đơn thuốc họ dùng không đạt kết quả.

Bác sĩ Trần kể lại: có một nữ bệnh nhân tuổi mãn kinh mắc chứng khó ngủ khiến bác sĩ riêng của bà cũng không có giải pháp gì. Sau những trị liệu của bác sĩ Trần, người này hiện đã khỏi bệnh, có thể ngủ ngon mà không cần dùng tới

thuốc an thần. Những cơn nóng phùng ban đêm hay mồ hôi trộm của bà nay cũng đã chấm dứt.

Những trường hợp mất ngủ mà Tây Y không tìm ra nguyên nhân

Bác sĩ Trần - người đã viết 15 cuốn sách về y học Trung Quốc, giải thích câu chuyện trên là do sự khác biệt trong chẩn đoán, bởi Trung Y có một sự hiểu biết rất riêng biệt và chi tiết về

Tiếp theo trang 2

Đạo dưỡng sinh (Kỳ 1):

DƯỠNG SINH VÀ THỊNH-SUY CỦA CƠ THỂ

HOÀNG HOA

Trước tiên, tại sao lại nói “phòng bệnh” hơn “chữa bệnh”? Xin trích dẫn một đoạn nhỏ trong tác phẩm “Hoàng Đế Nội Kinh” như sau:

“Vả chẳng cho bệnh đã thành hình rồi sau mới chạy thuốc, cũng như loạn đã nổi lên rồi mới nghĩ cách trị. Như thế nào có khác chi đợi đến lúc khát nước rồi mới đào giếng, giặc đã đánh đến nơi rồi mới chế vũ khí, như thế chẳng hoá ra muộn màng lắm sao?” (“Hoàng Đế Nội Kinh” - đoạn 8 Thiên thứ nhất, Chơn Nguyên dịch).

Phàm là người biết quý trọng sức khoẻ, thì nên quan tâm tới thuật dưỡng sinh hơn là các phương pháp chữa trị. Mà thuật dưỡng sinh thì cũng khá rộng lớn, đòi hỏi phải tìm tòi, nghiên cứu sâu xa. Tuy nhiên, cũng xin nói thêm rằng mục tiêu của dưỡng sinh là để thân thể khoẻ mạnh; thành công nhất là đạt tới “trẻ mãi không già” chứ không thể thay đổi số mệnh mà đòi hỏi “trường sinh bất tử” được. Từ hàng nghìn năm nay, biết bao người đi tìm phương cách giúp con người đạt tới bất tử, nhưng đều vô vọng.

Ở kỳ 1 này, chúng tôi xin bàn về một khía cạnh; đó là: thuận theo sự phát triển và suy thoái tự nhiên của cơ thể người theo độ tuổi để nhìn nhận, và từ đó tìm ra phương thức dưỡng sinh cho phù hợp. Cũng là học theo câu nói: “Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng”.

“Hoàng Đế Nội Kinh” có tóm tắt toàn bộ quá trình thịnh - suy của cả một đời người như sau:

“Con gái khi đến 7 tuổi là khí ở Thận thịnh, lúc đó răng thay, tóc dài. Đến 14 tuổi thì tuần hoàn thận sung túc, mạch Nhiệm thông, Thái xung thịnh; kinh kỳ mỗi tháng nhân đó mà có cho nên có thể có con. Đến 21 tuổi khí của Thận quân bình, răng và cơ thể cao lớn tới cực điểm. Đến 28 tuổi gân xương cứng cáp, tóc dài hết mức, thân thể mập mạnh. Đến 35 tuổi mạch Dương minh suy, da mặt bắt đầu khô, tóc bắt đầu rụng. Đến 42 tuổi ba mạch dương phía trên đều suy, nên sắc mặt đều già, tóc bắt đầu bạc. Đến 49 tuổi mạch Nhiệm hư, mạch Thái xung kém hơn, tuần hoàn thận cạn kiệt, hạ bộ không thông, nên cơ thể suy yếu mà không có con vậy.”

“Con trai 8 tuổi khí của Thận sung túc, tóc dài, răng thay. Đến 16 tuổi khí của Thận phát triển mạnh, tuần hoàn Thận đầy đủ, tinh khí tràn đầy, âm dương hòa, có thể có con. Đến 24 tuổi khí của Thận quân bình, gân xương cứng cáp, răng ngừng mọc, sức sống căng đầy. Đến 32 tuổi gân cốt sung túc, da thịt mạnh mẽ. Đến 40 tuổi, khí của Thận bắt đầu suy, tóc rụng rậm rạp. Đến 48 tuổi khí dương suy kiệt bên trên trước, nên mặt nhợt, tóc đều hoa râm. Đến 56 tuổi khí lá gan suy, gân không hoạt động, tuần hoàn Thận khô kiệt, tinh ít, tạng Thận suy, hình thể bắt đầu suy yếu. Đến 64 tuổi thì răng tóc đều rụng.”

Các cột mốc trên của nam và nữ đều rất dễ nhớ: lấy bội số của 7 làm các đợt phát triển của nữ và bội số của 8 là của nam. Trung Y thời xưa tuân theo học thuyết âm dương ngũ hành: nữ thuộc về tính âm (thuộc về các số 1, 3, 5, 7), nam thuộc về tính dương

(thuộc về các số 2, 4, 6, 8); sau đó lại xét theo thuộc tính ngũ hành, âm thuộc hệ Thủy, dương thuộc hệ Hỏa, áp dụng các học thuyết Chu Dịch, Hà Đồ, Bát Quái, đều tính ra được hai số 7 và 8 là con số thể hiện mốc biến chuyển của hai giới. Cách nói dân gian ‘con trai phát triển muộn hơn con gái’ hoặc ‘bé trai chậm hơn bé gái’ cũng có thể được giải thích hợp lý bằng “phép tính” này. Tiếp đó, tới kỳ ‘7 lần 7’ (49 tuổi) và ‘8 lần 8’ (64 tuổi) được coi là cực âm và cực dương; đó là kết thúc thời kỳ ‘hưng’ và ‘bình’ của người nữ và người nam, bắt đầu bước qua thời kỳ ‘hoại’ - là thời điểm hết khả năng sinh đẻ cũng như lục phủ ngũ tạng đều suy. Tất nhiên có một số ngoại lệ, và thường những người này có lối sống thuận tự nhiên, nắm được thuật dưỡng sinh.

Qua hai đoạn tóm tắt trên có thể thấy rõ một điều: dù cơ thể đều phụ thuộc vào sự mạnh-yếu của ngũ tạng, nhưng tạng Thận lại được xem là chìa khóa quan trọng nhất. Tạng Thận vượng thì tứ tạng còn lại đều tốt; tạng Thận suy thì cả cơ thể đều suy kiệt theo.

Nhiều người sẽ nghĩ đến việc bồi dưỡng tạng Thận cho thật tốt. Khi nói “dưỡng” thì đa số đều nghĩ đến biện pháp ăn uống, gọi là “thực dưỡng”. Tuy nhiên, giới truyền nhân của Trung Y xưa lại coi đây là phương thức kém hiệu quả nhất; họ cho rằng chỉ các thầy thuốc không được chân truyền và những người không hiểu biết sâu về y học mới lấy cách này làm chủ đạo trong thuật dưỡng sinh. Ngày nay đa số người trong xã hội hiện đại cũng thường chỉ biết và áp dụng “thực dưỡng” chứ không biết được nguồn cơn để đạt tới thân thể thực sự cường tráng là gì.

Trước tiên xin mạn phép phân chia các cấp bậc về dưỡng sinh như sau (chỉ mang tính tham khảo chứ không hạn cuộc cứng nhắc):

Bậc tiểu học: Sử dụng thuốc bổ, đồ ăn, đồ uống bổ dưỡng

Như đã nói ở trên, đây là cách thức chậm và kém hiệu quả nhất (nhưng dường như lại tồn kém tiên của nhiều người) nếu muốn đạt tới cái đích của dưỡng sinh. Tất nhiên việc ăn uống

cũng đem lại tác dụng phần nào cho việc bồi dưỡng sức khỏe con người; nếu không thế thì người ta đã chẳng tin tưởng và áp dụng theo.

Bậc trung học: Tu thân

Đó là sống thuận tự nhiên, kết hợp rèn luyện thân thể, chú trọng hít thở. Nếu làm được tới đây ắt sức khỏe rất dồi dào, đạt được đến ‘thuật dưỡng sinh’, kéo dài được sự khỏe mạnh và bề ngoài trông trẻ trung hơn tuổi, nhưng vẫn diễn ra quá trình lão hoá, vẫn có thể mắc bệnh (dù bệnh ít và nhanh khỏi).

Bậc đại học: Tu cả thân lẫn tâm

Ở bậc này cần đề cao cảnh giới của tâm tính cá nhân, thân-tâm hợp nhất, đạt tới ‘Đạo dưỡng sinh’. Khi sử dụng phương pháp này, tâm thức trở nên linh mẫn, sức khoẻ thịnh mà không suy, bề ngoài trẻ mãi không già, sống tự do tự tại cho tới hết thọ mệnh.

Dĩ nhiên, không thể nói những gì thuộc về “tiểu học” thì sẽ không cần thiết; chỉ là toàn bộ những điều trên đều thuộc về mối quan hệ biện chứng thế này: Nếu ta có thể đạt tới bậc đại học thì chẳng phải là ta đã vượt qua trình độ tiểu học và trung học hay sao? Ngược lại, nếu ta không đạt được ngay cả bậc tiểu học, thì trung học hay đại học đều sẽ không chạm được đến.

Tuy vậy, khi ta đã đạt được bậc đại học rồi thì tất nhiên ta có thể hiểu và sử dụng được những gì thuộc tiểu học hay trung học, nhưng có khi lại không cần áp dụng nhiều; thậm chí ta còn có thể đơn giản hóa chúng, đưa chúng lên một “tâm cao mới”. Do đó mới gọi là “Đạo dưỡng sinh”; “Đại Đạo chí giản chí dị”: tuy ít mà sâu xa, rộng lớn; tuy giản dị mà lại bao chứa hết thấy điều phức tạp.

Với mục tiêu giúp độc giả nắm được cái nhìn cơ bản về dưỡng sinh và bước đầu có thể tự mình tìm ra cách thức bồi dưỡng sức khỏe, chuyên đề này sẽ không đi quá sâu vào các kiến thức chuyên môn mà chỉ chọn lọc các thông tin đáng ghi nhớ cũng như những hành động cụ thể để đạt được mục tiêu trên; đồng thời đưa ra các gợi ý để giúp những ai có ý định tìm hiểu sâu hơn về lĩnh vực này.

Phàm là người biết quý trọng sức khoẻ, thì nên quan tâm tới thuật dưỡng sinh hơn là các phương pháp chữa trị.

